

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۱۰/۲۷

احسان الله مایار

پژواک نیک در قبال «احتیاج مادر ایجاد است»

دو روز قبل زیر عنوان بالا با خوانندگان گرامی درد دل کردم و امروز صبح ایمیل خود را باز نمودم و نوشته‌ی نیل را در فیس بوک خود با خوشی مطالعه کردم. چون مطالبی که در آن پی ریزی گردیده رابطه‌ی مستقیم به تعداد کثیری از فرزندان مهاجر افغانی دارد، لذا سزاوار آن دیدم تا متن نوشته‌ی محترم امین را از نظر خوانندگان عزیز «آریانا افغانستان آنلاین» بگزرانم: محترم امین می نگارد:

Zalmay Amin
October 26 at 9:19am

«محترم مایار صاحب، تشکر از اینکه خاطره خوش نواسه‌ها را با ما شریک ساختید، خداوند همیشه همه را در کنار یکدیگر خوش و آرام داشته باشد، به عین قسم اولاد هایم که هر سه شان متولد امریکا میباشند مانند اولاد های دیگر هموطنان عزیز دری میدانند ولی متأسفانه کمتر صحبت مینمایند ولی خانم یک تجربه کرد که الحمدالله از ان نتیجه مثبت گرفتیم، پسر بزرگم را مجبور کرد تا در کالج صنف های عربی را بگیرد و خوشبختانه بر علاوه انکه یک شهادتنامه در لسان عربی گرفت و حالا به آسانی پشتو و دری را خوانده و نوشته میتواند و دوی کوچک هم از برادر بزرگ آموخته و عین کار را کردند. حالا من قصداً ایمل و دیگر مکالمات را در دری برایشان مینویسم تا تمرین روزانه داشته باشند».

مشغول تدوین این نوشته بودم که دوستی از روی لطف برایم تلفونی اطلاع داد که در کلکین «نظریات خوانندگان» آریانا افغانستان آنلاین، دوست عزیزم آقای ج. غنی هروی در رابطه با موضوع نامه با شفقت و مشوق نوشته که آنرا بدون ضیاع وقت باز نمودم و با مطالعه آن معیار خرسندی روزم به دو چند بالا رفت.

دانشمند گرامی جلیل غنی هروی می نویسد:

(همکار گرانقدر و دانشمند عزیز جناب مایار:

مضمون عالی و به موقع شما تحت عنوان «احتیاج مادر ایجاد است» رهنمائی عالی برای همه همکاران و نویسندگان عالیقدر است. واقعاً نسلی که ما و شما به آن تعلق داریم امروز و یا فردا بر حسب امر الهی رخت از

این جهان برخوایم بست و نسل جوانی که درین مدت سی سال و یا بیش از آن در غربت تولد و بزرگ شده اند با گذشته و تاریخ و موطن آبائی شان کمتر آشنا خواهند بود که محدودیت های زبانی یکی از علل عمده آنست. بر نسل یک قدم پیشتر است تا این رسالت را نیز مثل سایر رسالتهای که در جهان غربت دارد برای جوانان و نسل امروزی افغانهای مقیم خارج از کشور ایفا نماید و مخصوصاً این نسل را با آثار و مقالاتی بزبانی که قابل فهم برای آن ها باشد چه انگلیسی و چه جرمنی و یا فرانسوی و یا زبان دیگری بنگارد و چه بهتر از اینکه وب سایت مردمی و ملی «آریانا افغانستان آنلاین» درین راه پیشقدم گردد و این افتخار را نیز مثل سایر افتخاراتی که تا کنون کسب کرده از آن خود سازد.

ابتکار و شما نمایانگر آرزومندی نسل امروز افغانهای مقیم خارج قابل قدر است
قلم تان مثل همیشه توانا باد. جلیل غنی هروی).

نوشته های دوستان عزیز و دلسوز افغان نمادینست که همه را بایست بشارت دهد که افغان ها با مهاجر شدن جبری از میهن شان از غنای بزرگ زادگاه زیبای شان مطلع بوده و با وجودیکه در طول تاریخ لذت تلخ و شیرین نشیب و فراز های زندگی را در تار و پود زندگی خود چشیده و لمس نموده اند ارزش های والای حیات خود را در طاق نسیان نسپاریده اند. ملت افغان از کوره بدبختی ها با تحمل رنج های از تصور خارج بیرون برآمده و این یک وجبیه هر افغان است که به صیانت ارزش های ناب میهن خود دست به دست داده و همکاری نمایند. این دو نوشته مختصر دیوان و رهنمائیست که نومیدی انسان را به امید فردای روشن مبدل می گرداند. خوانندگان عزیز! ایمان داشته و متیقن باشید که ملت افغان ملتی است که نمرده و روزی سرفراز درجهان باغروزی افغانی خود خاک را از روی لباس خود تکانده و دوباره به پا برخاسته و حیثیت و مقام خود را به دست می آورند. لیک این طلیعه از ما رو گردان خواهد شد اگر انتظار داشته باشیم که بیگانگان به ما دست یاری پیش می کنند و ما را به بلند شدن از روی خاک کمک می کنند. نه خیر این زلمی امین ها و جلیل غنی هروی ها اند که در باره فرزندان ما می اندیشند و راه و طرق خیر را به پیشگاه شان، ولو معنی ذره را داشته باشد، هموار می کنند. من از هر دو بزرگوار عمیقاً ممنونم که این ندای یک دوست تان را بدون انعکاس و یا مراجعه نمایم به نام زیبای مرد بزرگ افغان شاد روان عبدالرحمن «پژواک» نگذاشته و توپ برف را به حرکت آوردید. امید وارم که با کمک یکدیگر، به فرزندان آینده افغان که در کشور های بیگانه تولد شده اند، در راه ادای وجبیه ملی خویش قدمی گذاشته باشیم و به آینده احفاد خود و پیوند شان به ارزش های میهن مشترک ما فکر کنیم و نگذاریم غنای که در فرهنگ افغانی ها ریشه های عمیق دارند در تفکر شان پوسیده و در تولد نسل آینده از بین برود.

ومن الله التوفیق